Drugi Projekt Labowy

Metody Numeryczne 2022/2023, grupy 1 i 2

Termin oddania: do 22 grudnia 2022 włącznie

W ramach swoich obowiązków służbowych Syzyf musi rozwiązywać wiele Liniowych Zadań Najmniejszych Kwadratów postaci

$$\min_{x} \|Ax - b\|_2^2, \tag{*}$$

gdzie A jest kolumnowo regularną macierzą, a \mathbf{x} i \mathbf{b} są oczywiście wektorami o stosownych wymiarach. Przez długi czas jego praca była o tyle monotonna, że macierz A pozostawała taka sama, w zadaniu (*) zmieniały się jedynie wektory \mathbf{b} . Ostatnio jednak przełożeni Syzyfa zaczęli często dodawać kolumny do jego macierzy, a czasem nawet (choć sporadycznie) te kolumny mu zabierają. Bardzo to Syzyfa frustruje, gdyż wszystko musi wtedy przeliczać od nowa, a to długo trwa. Syzyf chciałby efektywnie radzić sobie z takimi sytuacjami i zwrócił się do Ciebie z prośbą o pomoc.

Stwórz w Pythonie klasę LZNK, implementującą metody przedstawione poniżej. Przy opisie wymagań kosztowych zakładamy, że liczba wykonań operacji dodawania i odejmowania kolumn jest o(m), w związku z czym "co do rzędu" wymiary macierzy pozostają bez zmian.

- __init__(A:ndarray)->LZNK Konstruktor. Powinien działać w czasie $O(nm^2)$, gdzie n i m $(n \ge m)$ to wymiary (odpowiednio liczba wierszy i kolumn) macierzy A (reprezentowanej jako numpy.ndarray).
- addcol(self, c:ndarray)
 Metoda aktualizuje obiekt klasy LZNK i ma odpowiadać dodaniu kolumny c na koniec "obecnej" macierzy A. Koszt aktualizacji powinien być O(nm).
- delcol(self, i:int) Metoda aktualizuje obiekt klasy LZNK i ma odpowiadać usunięciu i-tej kolumny z "obecnej" macierzy A. Koszt aktualizacji powinien być $O(m^2)$.
- lstsq(self, b:ndarray)->ndarray Metoda rozwiązuje LZNK (*) z "obecną" macierzą A (kolumnowo pełnego rzędu) i zadanym wektorem b. Powinna działać w czasie O(nm) i być możliwie stabilna numerycznie (w szczególności, preferowane jest rozwiązywanie Liniowego Zadania Najmniejszych Kwadratów poprzez skorzystanie z rozkładu QR, a nie np. układu równań normalnych ta preferencja znajdzie odzwierciedlenie w punktacji).

Odnośnie do kosztu pamięciowego, rozwiązanie nie powinno przekraczać (co do rzędu) kosztu trzymania samej macierzy $\mathbb A$ (tzn. ma być O(nm)). Można korzystać wyłącznie z funkcji wbudowanych w Pythona, jak również tych dostępnych w pakiecie numpy. Skorzystanie z innych pakietów może (nie musi) skutkować zmniejszeniem punktacji (jeśli dany pakiet ułatwiałby część czysto implementacyjną, to najpewniej sprawdzający nie będzie miał nic przeciwko – dla pewności, warto to wcześniej skonsultować, najlepiej na forum zadania). Opisane wyżej metody nie muszą sprawdzać poprawności przyjmowanych argumentów (np. pełnego rzędu kolumnowego macierzy $\mathbb A$ czy zgodności wymiarów).

Do pliku tekstowego zawierającego implementację opisanej wyżej klasy (oraz wszystkich pomocniczych klas i funkcji, jeśli takie będą wykorzystywane) należy dołączyć plik pdf z (choćby zgrubnym) opisem rozwiązania (i uzasadnieniem spełniania przedstawionych wymogów kosztowych). Rzecz jasna, projekt ma bardzo duży związek z zadaniem 2. z ostatniej pracy domowej i tym bardziej, przynajmniej w kwestii operacji dodawania kolumn, opis może być powierzchowny.

Ocena

Za zadanie można otrzymać 5 punktów. Ta pula jest rozdzielana między konkretne metody w następujący sposób:

__init__(): 1 punktaddcol(): 2 punktydelcol(): 2 punkty

W każdym z powyższych pod uwagę brany jest wymagany koszt obliczeniowy i to, czy nie naruszany jest narzut pamięciowy (O(nm)). Jeśli po wywołaniu danej metody nie działa poprawnie metoda lstsq() (co będzie weryfikowane przy użyciu losowych macierzy A, wektorów b oraz numpy.linalg.lstsq), za daną część nie uzyskuje się punktów.

W stosunku do powyższego opisu, sprawdzający zastrzega sobie prawo zmniejszenia oceny o najwyżej punkt (z powodów, które będzie musiał wyjaśnić w komentarzu); w grę wchodzi również zmniejszanie o ujemną liczbę punktów.